

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 21.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9123** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма]- [населено място], ЕИК[ЕИК] против заповед № РД-12-459/26.09.2011Г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното. Със заповедта е отхвърлен индивидуален план за реструктуриране и конверсия на винени лозя, подаден за утвърждаване със заявление за издаване на удостоверение за право на участие по мярка „Реструктуриране и конверсия на винени лозя” с вх.№ 05-06-1221/07.09.2011г. от дружеството-жалбоподател.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед . Твърди се, че Наредба N 1/ 2009г. за условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Национална програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2008/2009-2013/2014г. / по-долу Наредба N 1/ е неприложима, тъй като проверките на място на лозовите насаждения са направени през 2002 и 2004г. Към този момент Наредба N 1 не съществува и е недопустимо прилагането ѝ с обратна сила.

Иска се отмяна на оспорената заповед и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за положително произнасяне.

В с.з., дружеството се представлява от адв.С. , която поддържа жалбата по изложените в нея твърдения. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк.Т. оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че са налице основанията за отказ, тъй като насажденията са с изтекъл амортизационен срок и не подлежат на възстановяване.

Съдът, като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема следното от фактическа страна и правна страна.

Жалбата е допустима като срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от разпоредбата на чл.6, ал.12 от Наредба N 1/ 2009г. Жалбата е подадена в законоустановения срок и от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Дружеството е кандидатствало за финансиране по Национална програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2008/2009- 2013/2014г. , за следните дейности: 1. пресаждане с промяна на местонахождението на лозята със смяна на сорта с възможност за увеличаване броя на лозите в хектар и/или смяна на формировката със или без смяна на подпорната конструкция;

2. изграждане на съоръжения за защита от щети, нанасяни от птици;

3.изграждане на хидромелиоративни съоръжения- система за капково напояване и

4. реконструкция на съществуващи тераси, на площ от 5.0921 ха. За целта е подало заявление за издаване на удостоверение за право на участие по мярка” Преструктуриране и конверсия на винени лозя” с вх.N 05-06-1221/07.09.2011г.

За имотите, описани в подадения индивидуален план за преструктуриране и конверсия на винени лозя са изкоренени и има издаден акт за пресаждане N 45/27.07.2010г. на [фирма] на площ от 7.9773 ха и акт за пресаждане N 93/16.02.2011г., удостоверяващ право на пресаждане, възникнало след трансфер на права на пресаждане за площ от 5.0921 ха. За имоти N 031002 и 031004 , за които е издаден втория акт за пресаждане е съставен протокол от 23.10.2002г. от ОД” Земеделие и гори”- [населено място] с предложение за бракуване на лозовото насаждение, като негодно за по-нататъшно стопанисване поради изтекъл амортизационен срок, избили подложки, 75-80 % пропаднали лози и нулев добив от последните три години.

Констатациите за лошото агротехническо състояние на лозовото насаждение с площ от 5.0921 ха и невъзможността за възстановяването му се потвърждава и от извършената на място проверка от Териториалното звено на ИАЛВ- [населено място], резултатите от която са обективирани в констативен протокол N 21/ 22.06.2004г.

Като се е позовал на цитираните протоколи, административният орган е приел, че преди да бъдат изкоренени лозовите насаждения , включени в индивидуалния план за преструктуриране и конверсия са били в състояние, което не отговаря на изискванията за подпомагане по Национална програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2008/2009 – 2013/ 2014г.

По тези мотиви, ИД на ИАЛВ е отказал издаването на удостоверение за право на участие по процесната мярка, с което на практика по-нататъшното участие на кандидата за предоставяне на финансова помощ по тази програма е невъзможно.

По делото са представени и приети като доказателства цитираните по-горе два констативни протокола на ОД”Земеделие и гори”/сега ОД”Земеделие/-гр.Ш. и на Териториалното звено на ИАЛВ-гр.В.; декларация за изкореняване от 2004г.; протокол за извършено изкореняване от 11.06.2010г. съгласно договор от 2009г.; констативен протокол от 03.06.2010г.; декларация за реколта 2004 и 2009г. и сертификат от 29.09.2009г. за произход на винено грозде.

При така установените факти , съдът извежда следните правни изводи за неоснователност на жалбата:

Условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Национална програма за

подпомагане на лозаро-винарския сектор 2008/2009- 2013/2014 съгласно Регламент (ЕО) N1243/2007 на Съвета и Регламент (ЕО)N 555/ 2008 на Комисията по мерките, между които и мярка,, преструктуриране и конверсия на винени лози” детайлно са уредени в Наредба N 1/ 2009г. на министъра на земеделието и храните/ обн.ДВ, бр.10/2009г., доп.бр.62/2010г., изм.и доп.бр.76/2010г./.

Именно по тази мярка, за дейности по чл.2, ал.1, т.2; т.3,б.”д”;б.”е, гг” и б.”ж” от Наредба N 1/2009г. е кандидатствало [фирма].

Конкретните изисквания към проектите са изчерпателно посочени в чл.3, като в ал.4 са изброени специфичните случаи на допустимост. Съгласно ал.4, т.3 , право да кандидатства за финансово подпомагане има лице, което е собственик на площи с издаден Акт за пресаждане на изкоренени към настоящия момент лозови насаждения.

Лицата, кандидатстващи за финансово подпомагане изготвят индивидуален план за преструктуриране и конверсия/ ИППК/, придружен със заверено копие от документ, удостоверяващ правното основание за ползване на имота. Служители от ТЗ на ИАЛВ приемат и проверяват подадения ИППК. Извършват се документална проверка и проверка на място на заявените имоти за установяване на действителното агротехническо състояние на лозовите насаждения по скалата за оценка на площи с винени лозя. Резултатите от проверките се изпращат в Централно управление на ИАЛВ за изготвяне на становище за одобрение или отхвърляне на заявлението. В срок до 3 работни дни от получаване на становището по ал.10, ИД на ИАЛВ утвърждава или отхвърля плана с мотивирана заповед, която изпраща заедно с удостоверение за право на участие по мярка „Преструктуриране и конверсия на винени лозя” до лицата.

От изложеното до тук следва, че задължителна предпоставка за допустимост на подаденото единно заявление за предоставяне на финансова помощ по чл.2, ал.1 е преди това да е издадено цитираното по-горе удостоверение и да е утвърден ИППК.

В случая със заповедта-предмет на оспорване, ИППК за дейностите, за които се кандидатства е отхвърлен, тъй като преди изкореняването им, лозовите насаждения , включени в ИППК са били негодни за по-нататъшно стопанисване поради изтекъл амортизационен срок, избили подложки, пропаднали лози и нулев добив от последните три години. Лошото агротехническо състояние на лозята преди изкореняването и невъзможността за възстановяване са установени след извършени проверки от длъжностни лица от ОДЗГ-гр.Ш. и Териториалното звено на ИАЛВ-гр.В., за които са съставени протоколи от 22.06.2004г. и от 23.10.2002г.

Възраженията за неприложимост на Наредба N 1/2009г., тъй като проверките на място на лозовите насаждения са направени през 2002 и 2004г., към който момент Наредба N 1 не съществува и е недопустимо прилагането ѝ с обратна сила са неоснователни.

Наредбата е издадена по законовата делегация на § 35 от ПЗР на ЗИДЗПЗП, обнародван в ДВ бр. 18/2006 г. Съгласно този текст, Министерският съвет, съответно министърът на земеделието и горите, издава наредби по прилагане на регламенти на Европейския съюз в областта на Общата селскостопанска политика и Общата рибарска политика, с които определя националните органи и/или организации, които прилагат правилата на регламентите, тяхната компетентност и правомощия, както и организационните връзки между тях; процедурите, чиято уредба регламентите възлагат на държавите членки и начинът за прилагане, когато регламентите дават възможност за избор на държавите членки.

Оспорената заповед е издадена на 26.09.2011г., а Наредба N 1/ 2009г. е обнародвана в ДВ, бр.10/06.02.2009г. Съгласно чл. 5, ал. 5 от Конституцията всички нормативни

актове се публикуват и влизат в сила три дни след обнародването им, освен когато в тях е определен друг срок. Следователно Наредбата е влязла в сила на 10.02.2009г. и е част от действащата нормативна уредба към момента на издаване на оспорения акт, поради което именно дадената в нея правна регламентация е приложима за процесния спор.

Съдебната инстанция по същество преценява законосъобразността на обжалвания административен акт на основата на съдържащите се в него фактически основания за издаването му, като проверява дали те действително са се осъществили и ако са се осъществили следват ли от тях по силата на правна норма разпоредените правни последици. Т. е. законосъобразността на административния акт се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя. Няма значение, че тези факти са възникнали преди издаването на Наредба N 1/2009г., въпросът е, че те са действително са настъпили и няма данни за последваща промяна.

Обратно действие на норми ще е налице, ако се определят изисквания към бенефициенти, които не са били предвидени към момента на подаване на заявление за кандидатстване на мярката за подпомагане. Безспорно в случая не е така. Заявлението е подадено при действието на приложимата Наредба N 1/ 2009г. и с него се кандидатства за субсидия именно по предвидените със същата мерки.

Административните актове са на общо основание юридически факти от рода на юридическите действия. Затова и съгл.чл.142, ал.1 от АПК, законосъобразността им се преценява според материалния закон, действал към момента на издаването им. Същевременно, той е и еднаква мярка за поведението им в един и същи момент.

По тези съображения, настоящият състав не приема и доводите на жалбоподателя, че е налице различно третиране на бенефициентите, което би нарушило изискванията на чл. 19, ал. 2 от КРБ.

Според изискванията на Наредба N 1/ 2009г. лозовите насаждения не трябва да са напълно бракувани, тъй като по този начин се прекратява естествения им жизнен цикъл и съгласно чл.2, ал.3, т.3 не се допуска подпомагане за обичайно обновление на лозята, които са приключили естествения си жизнен цикъл. С отхвърления проект, дружеството е кандидатствало за финансиране за дейността ”пресаждане с промяна на местонахождението на лозята със смяна на сорта с възможност за увеличаване броя на лозите със или без смяна на подпорната конструкция”. Допълнителен аргумент за недопустимост за подпомагане на процесните лозови насаждения може да бъде извлечен и от разпоредбите на § 1, т.2 и т.3 от ДР на Наредба N 1/ 2009г., съдържащи легална дефиниция на дейността „ пресаждане на винени лозя”, която включва изкореняване на съществуващото лозе и засаждане на ново лозе на същия терен, със същия или различен сортов състав, т.е за да се реализира дейност по пресаждане е необходимо съществуващо лозе. В конкретния случай, лозовото насаждение е било бракувано като негодно за по-нататъшно стопанисване поради изтекъл амортизационен срок, избили подложки, 75-80 % пропаднали лози и нулев добив от последните три години, т.е няма как да се реализира дейност по пресаждане.

По изложените мотиви, съдът намира, че изводите на административния орган за несъответствие на състоянието на лозовите масиви преди изкореняването им с изискванията по Национална програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор 2008/2009- 2012-2014г. са обосновани и материално законосъобразни и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма]- [населено място], ЕИК[ЕИК] против заповед № РД-12-459/26.09.2011Г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ :